

[Hoff.]

maa kunne smelte fuldstændig sammen med det nuværende Officerskorps, saaledes at det nye Korps, som bliver skabt, faar Præg fra begge Sider.

Der er næppe Tvivl om, at det vil være let for de unge og yngre hidtidige Officerers Vedkommende, for de har næsten alle sammen været med i Modstandsbevægelsens Kamp eller har allerede gennem lang Tid arbejdet sammen med de Mennesker, der nu kommer og melder sig til at udfylde Rammerne i den danske Hær, og Samarbejdet er gaaet saadan, at det lover godt for Fremtiden. Derimod kan der maaske være Grund til at være en lille Smule ængstelig for, at det skal blive vanskeligere for de ældre Befalingsmænd i Hæren at arbejde sammen med de nye, der nu kommer ind. Det var disse ældre Befalingsmænd, som ifølge den kommanderende Generals Ordre ikke maatte deltage som Ledere i Modstandsbevægelsens illegale Arbejde — en Ordre, som jeg aldrig rigtig har kunnet forstaa at den kommanderende General har kunnet udfærdige. Men vi maa i alt Fald haabe, at der er den bedste Vilje til Stede til at faa et ensartet, godt Korps ud af det, og jeg tror ogsaa, det vil kunne lykkes.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer i det foreliggende Lovforslag er det saadan, at ifølge § 1 vil Delingsførere eller Folk af højere Grader fra Modstandsbevægelsen kunne benytte sig af den hermed givne Ret til at indtræde i Officerskorpset. Det er blot et Spørgsmaal, om der ikke burde være en Mulighed ogsaa for dem, som ikke har været Befalingsmænd i Modstandsbevægelsen, men som f. Eks. har haft en eller anden Særopgave og har vist særlige Evner og særlig Lyst. Jeg kunde saaledes tænke mig, at man foreslog, at andre end de egentlige Befalingsmænd i Modstandsbevægelsen efter en Indstilling fra Afsnitsledelsen eller Regionschefen eller en anden højere Myndighed ogsaa kunde komme i Betragtning, selv om det naturligvis maa være Regelen, at det bliver Modstandsbevægelsens Officerer, der gaar ind under disse Bestemmelser.

Fremdeles er der en enkelt Gruppe, som paa en vis Maade bliver snydt for at komme i Betragtning her, nemlig alle de, som har været med i Begyndelsen af Kampen, før der egentlig blev skabt en Modstandsbevægelse, men som saa blev taget af Tyskerne og maatte tilbringe al den Tid, i hvilken den egentlige Organisation af vor Modstandshær fandt Sted, i tysk Fangenskab. Disse Folk har ingen Chance for at komme med, saa vidt jeg kan se af Lovforslaget; og det er

muligt, at der netop blandt dem ogsaa er nogle, som gerne vil være med, og det synes jeg de skal have en Mulighed for. Det, at de faldt i Fangenskab paa et saa tidligt Tidspunkt, er jo ikke deres egen Skyld, i hvert Fald langtfra altid, og jeg synes ikke, at man af den Grund uden videre kan udelukke dem helt.

Medens jeg er inde paa at tale om Folk, som har været i tysk Fangenskab, vil jeg gerne have Lov til at gøre den højtærede Forsvarsminister opmærksom paa et enkelt Tilfælde, som jeg lige har hørt om, og som efter min Mening fortjener at fremdrages. Det drejer sig om Spørgsmaalet om Tjenstdygtighed. En ung Mand, som var uddannet som Kornet i den danske Hær, og som paa et meget tidligt Tidspunkt var med i det illegale Arbejde herhjemme, blev arresteret af Gestapo og blev sendt i tysk Koncentrationslejr. Han kom hjem meget syg og ligger paa Hospitalet. Han har nu faaet at vide, at han, formodentlig i meget nær Fremtid, vil blive indstillet til Kassation og erklæret for stedse udygtig til al Krigstjeneste, hvad han er ganske overordentlig ked af. Det kan maaske være rimeligt, hvis han har paadraget sig en saadan Skade ved dette Fangenskab, at der ikke er nogen Chance for, at han nogen Sinde mere bliver tjenstdygtig, men jeg synes, det er ganske overordentlig tidligt at ville træffe en saadan Afgørelse. Jeg har set adskillige Eksempler paa, at de Sygdomsbilleder, som Folk, der kommer fra Koncentrationslejre, udviser, er saa vidt forskellige fra, hvad vore Læger er vant til, at de har svært ved at diagnosticere rigtigt. Man har i mange Tilfælde dømt en Mand til at være uhelbredelig og til en snarlig Død, og saa har det undertiden vist sig, at han forbavsende hurtigt er kommet til Kræfter igen. Jeg synes ikke, man kan forsvare at kassere disse Mennesker, der her er Tale om, før man har givet dem meget længere Tid til at komme sig.

Med Hensyn til Lovforslagets § 1 er der i øvrigt det at sige, at den Uddannelse, som man vil give de Mennesker fra Modstandsbevægelsen, som ønsker at gaa ind i Hæren, kunde maaske tænkes lagt an paa en saadan Maade, at man uddanner disse unge Officerer der her er Tale om, til Specialopgaver af den Slags, som vor Hær hidtil ikke har haft meget af, men som der sikkert vil blive Brug for i Fremtiden, Specialopgaver i Forbindelse med Krig bag Fjendens Linier, Sabotage og den Slags Ting, som mange af dem er fremragende Ekspertter i.

Med Hensyn til § 2 er der blot at sige, at det er ganske rimeligt, at de Danske, der